

ADABAKIRIK EZ DUEN ERABAKIA.—XX. mendean, negargarria ez ezik sineskaitza ere ba da, lehenago García Lorca eta Lauaxeta, gero Neruda, orain Benjamin Moloise, era horretara hil beharra. Baina, ez lehen, ez orain eta ez gero, gizartearen izatean ezinezkotzat jotzen dugu besteen bizitzazko eskubidea zilegi izatea. Ez eta ere ez da zuzena heriotza zigortzat onartzea. Ez du zentzurik ere epai baten bidez poeta bat urkamendira eramateak.

Madarikatzen ditugu poetak hiltzera ausartzen diren erregimen politiko guziak!

Pieter W. Botha, heriotzazko kondenaren erantzule nagusiak, bizian kondenatu du bere burua. Hurbileko zituen Estatu Batuak eta Commonwealth osatzen dutenek Pretoriako hilketa lotsagarria salatu baldin badute; mundu guziko pakezaleek eta gizartearen erantzukizunez arduratzen direnek hala aitortzen badute, guk, idazleok, zer esan? Holako ekintza madarikatzeko hitzik gogorrenak ere ez dira aski. Beraz, lerro apal horien bidez, politika baino zerbait gehigo den etikaren bidez eta euskal poeten izenean salatzen dugu injustizia hori.

Franco eta Pinochet-en mailara erori zaran Pieter W. Botha, 1985eko urriaren 18. egunean, zerorrek gorrotatzen duzun kolorea bera baino beltzago jarri bai duzu poeten eremua. Madarikatua zu!

Otsalar